

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 225 (975) • Субота, 26 листопада 1994 року • Ціна договірна

ТАРАС ПРОСТИТЬ НАМ НАШУ БІДНІСТЬ, ТА БЕЗДУХОВНОСТІ — НІКОЛИ

Сталася безпрецедентна в історії нашої культури подія: на третєгому тому перервано випуск нового академічного видання 12-томового Повного зібрання творів Тараса Шевченка. Не варто нарікати на нашу сьогоденшу бідність: книжковий прилавки завалені «анжелками», «тарзанами», всілякими чужоземними жахами. Тим часом унікальне видання єдиного Кобзаря, яке салувало 6 дослідникам, студентам, просто читачам, — це видання задихнулося.

Тисячі примірників третього му принадають пилом на базі, зокрема на складі видавництва «Наукова думка». Головний редактор видавництва Алла Бельдід настійливо телефонує до бібліотек, вузів, технікумів, шкіл: візьміть третій том, просто так — безплатно. Відгукується однини: Центральна наукова бібліотека ім.В.Вернадського, Київська технікум, київська школа № 191, приватні особи... Інші відмахнулися: немає машини, немає часу...

Це сором для всієї держави.

(Закінчення на 6-й стор.).

На зйірку: директор видавництва «Наукова думка» Ігор Алексєєнко показує незазрбуваний третій том: візьміть просто так — безплатно...

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПОСПІШАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТИТИ — ЗАЛИШИЛОСЯ 5 ДНІВ!

«Голос України» в 1995 році виходитиме п'ять разів на тиждень обсягом удвічі більшим, ніж будь-які з українських газет — тричі на 16, двічі на 8 сторінок і при цьому коштує:

на півроку — 196 тис. грн.

на квартал — 99 тис. грн.

на місяць — 33 тис. грн.

«Голос України» виходить українською (індекс 60955) та російською (індекс 60957) мовами.

«Голос України» проводить для своїх передплатників-95 лотерею. Розиграватимуться найрізноманітніші товари: телевізори, меблі, магнітофони, закордонні путівки, грошові призи і т. ін. І все це зведиши нашим спонсорам (перша 29 мільйонів гривень у поточних номерах).

30. Чернівецькому АТ відкритого типу «Буковинська кераміка» (каміни керамічний полив'яний), голова Василь ЛІСОВЕНКО.

31. Чернівецькому тарно-виробничому комбінату обслуговування ліній (лінійка для засволення оваче сполітрової висоти), директор Аурел ТЕСЛЮК.

32. Березинському фарфоровому заводу (сварів), директор Михайло МЕЛНІЧУК.

33. Рівненському АТ «Смига» (стіл під телевізор), президент Володимир НІКОЛАЙЧУК.

34. Асоціації «Рівнянщина» (цукор), гендиректор Валерій ГУР'ЯНОВ.

35. Сарненському м'ясно-зубиничному комбінату (комплект шин до «Москвич»), директор Михайло ДЯЧУК.

+ 36.

Шановні доброді! Під час передплатної кампанії, жовтень—листопад, тут може міститися і назва вашої фірми чи підприємства. Пропозиція за телефонами: 446-72-03, 441-89-05.

Друзі, ви станете учасниками розиграння нашої лотереї за умови, якщо пера длігати «Голос України» на півроку.

Затим надсилаєте до редакції листівку з позначкою «Лотерея «ГУ-95», де вказуєте: прізвище, ім'я, по батькові, домашню адресу, квітний та номер поштового відділення, як оформити передплату.

Розиграння лотереї — з січня 1996 року.

Друзі! Стяжте за гелетом, Шономера в нас збілиуватиметься асортимент товарів для розиграння лотереї.

Анатолій
КРАСЛЯНСКИЙ,
«Голос України»

Наука допомогає парламентаріям

Відбулося перше засідання консультативної ради з питань державного будівництва і правової політики при Голові Верховної Ради України за участю керівників українського парламенту.

Ще на відкритті другої сесії Олександр Мороз однин з провідних завдань законодавчого органу визначив удосконалення процесу самої законодавчої діяльності, зокрема, створення міцної наукової підтримки підготовки й вилуду законів, що готуються до прийняття.

Невадзі, такий своєрідний науковий центр при Верховній Раді був створений на громадських засадах. Ось лише окремі імені: директор Інституту держави і права академік НАН Юрій Шемшученко, професор Володимир Копейчиков, Микола Козібра, акадємік правознав наук Василь Сіренко, Олександр Підпирігров та інші.

(Закінчення на 4-й стор.).

Читайте в суботньому випуску

- 2
- 3
- стор.
- 5
- стор.
- 6
- 7
- стор.
- 8
- стор.
- 10
- стор.
- 11
- стор.
- 16
- стор.

Виступ Л.Кучми
в ООН

Замість руйнівної ядерної
зброї — «тихий» лазер

Як Сковорода ховався
від світу
в черкаському селі Коврай

Генеральний прокурор —
про справу Звягільського

Коли і яким буде
наш вертоліт

Невідомий уривок
з твору Павла Тичини

Русалонька
приходить щосереді

Шановний пане Голово!

(Задіктовано на 3-й стор.)

регулярного характеру, так і при визначенні пріоритетів у фінансуванні міжнародної діяльності ООН. Прийняття такої необхідного рішення за цих питань стало нагальною потребою. Ми не можемо закрити очі на те, що сьогодні в світі існують конфлікти, які виникають у різних регіонах, ситуації, мають негативні політичні і соціально-економічні наслідки. Для країн, які виступають середньою ланкою в цих конфліктах, а для країн, які виступають першою ланкою, завдаємо непоправних фінансових втрат через сумісне завоювання режиму економічних санкцій ООН проти Союзу Республік Югославія. Втрачаємо традиційні ринки збуту продукції, розвівали господарські зв'язки з югославськими партнерами, фактично втрачаємо частину своїх експортних ресурсів. Втрачаємо транспортні з'єднання з Європою. Дужева. Внаслідок застосування санкцій економіка України зазнає мільярдних збитків. Це – величезний додатковий тягар для української економіки, що перебуває у кризовому стані. Тому ми знову закликаємо світові співтовариства докласти максимум зусиль для створення дієвої дооподаткованої мережі, яка звільнить Україну від наслідків комерційних санкцій, які впроваджені в Україні. Ми виступаємо при цьому на ім'я Генеральної Асамблеї з цього питання. Ми вважаємо,

1. вкратці, всім вже давно знайомі проблема Чорнобиля. Останнім часом слово Чорнобиль знову набуло широкого міжнародного резонансу. Певною мірою це вплинуло надавши рішення парламенту України щодо продовження експлуатації Чорнобильської АЕС. При цьому брався до уваги не лише важкий економічний стан, у якому опинилася наша держава, але й низка інших важливих аспектів. Йдеться, перш за все, про те, що теплова енергетика України не може компенсувати виведення з експлуатації Чорнобильської АЕС.

Конструктивна вирішати ці питання можливо тільки шляхом модернізації всього енергетичного комплексу України, здійснення якої без широкої міжнародної підтримки нема поки що під силу. Ми вважаємо, що питання, пов'язані з чорнобильськими ядерними аваріями, енергоблоками та їх зупиненням, необхідно розглядати не як локальні заходи, а як реалізацію цілісної міждержавної програми по ліквідації наслідків Чорнобильської аварії шляхом збільшення фінансування з боку міжнародних організацій, країн, що розвиваються, екологічної філософії, проблеми планетарного масштабу. У цьому ми повністю згодні на підписанні Опиньків.

У цьому зв'язку ми пропонуємо розглянути можливість схвалення усіма державами в контексті 60-річчя ООН документа під назвою «Партнерство заради розвитку». В ньому,зокрема, закликають всі держави — і великі, і малі — відмовитися від підлоз, недобовір і взаємних претензій в ім'я стабільного економічного розвитку, виявити солідарність у справі зміцнення міжнародної безпеки, справедливості і рівноправ'я, проголосити зацікавленість налагодження дієвого партнерства і рівноправних зв'язків у всіх сферах міжнародного життя.

Україна готова поставити свій підпис під таким документом.

ТАК ПОВИННО БУТИ,

— говорив Збігнев Бжезінський в Центрі стратегічних і міжнародних досліджень, опублічюючи візит Леоніда Кучми до США. Він підкреслює, що інші Америка має такі самі відносини з Україною, як і з Росією. І це на користь Україні, Росії, Європі та Америці. Впливовий політик сказав також, що Л. Кучма робить все можливе, щоб Україна стала сучасною демократичною, економічно сильною країною.

Перебування Президента України у Вашингтоні розпочалося з прекрасного виступаюваного шоу, яке називається офіційною церемонією зустрічі в Білому домі. Національні кольори. Державний гімн України, понад 400 журналістів, десятки телекамер, безліч гостей, військові почести — все це шемить серце і вселяє почуття гордості за Вітчизну. Тепер справді сотні мільйонів людей на планеті Земля, хто вперше почув, а хто остаточно переконався, що є суверенна, незалежна держава. Ім'я України.

Очевидно, історичне значення події вплинуло на Президентів — оскільки їхні промови лунали особливо урочисто.

Білл Клінтон, говорячи, що відродження України як незалежної держави після століть гноблення є однією з найважливіших подій сучасності. Разом, коли ваша країна знову вільна, всі американці вірять, що вогонь свободи Українці палають, що вони яскравіше. Ми будемо стояти з вами. Ми вітаємо вас, пане Президенте, в американській столиці як лідера українського національного руху. Б. Клінтон

ського ренесансу, підкреслив Б. Клінтон. У своїй промові Президент України казав, що слова, які звучать на галавній перед Білінм домом, створює надбанням «ової історії і усього людства. Ми всі ємоє свідками великого процесу — доба глобальної конфронтації двох політичних систем мннула. Це не є переможею Заходу. Це перемога того способу життя, який ставить понад усе людню, її права, надає їй простію для самореалізації».

Кажуть, що Україна бідна держава. Ми не бідна країна. Ми молода країна. Тому ми готові вкритися у сфері економіки, політики, гуманізму на кращих прикладах інших держав, так говорив Президент України Леонід Кучма.

Після урочистостей відбулися переговори двох лідерів віч-на-віч, а пізніше в широкому колі. У результаті було підписано ряд документів, які започаткували

новий етап україно-американських відно-

На прес-конференції Л. Кучма відзначив Хартію українсько-американського партнерства, дружби і співробітництва, вважаючи її головним документом, який окреслює шляхи двосторонніх контактів у політико-економічній сфері. Цей документ відкриває новий етап у міжнародній діяльності України, вводить її у світове правове поле.

Білл Клінтон, окресливши загальом. міжнародне значення державного візиту Президента України до США, наголосив, що його країна підтверджує свої наміри відкрити допомогу в розмірі 900 млн. доларів. Перша частина надійде цього року, щоб Україна мала змогу розраховуватися за енергоносії і, зокрема, за поставлені газ з Туркменістаном.

У відповідях на запитання президентів України і США наголошували, що відносини двох країн будуватимуться на рівноправних засадах.

— Пане Президенти України, ви сказали, що найближчим часом ми отримаємо солідау фінансову допомогу від Білого дому. А що очікує нас у майбутньому, які напями співробітництва Ви визнача-

Л. Кучма: Давайте реалізуємо найближчі завдання. Те, що намічено. А там побачимо.

— Пвне Президенте Сполученик Штвтіа Америк, Україна першою у світі відмовилася від ядерної зброї і прахнич

відмовилася від адерної зброї і практично не реалізує взяті зобов'язання. Чи готова Ваша країна наслідувати цей приклад?

Б. Клінто: Цей дворічний період є дуже складним для нашого бюджету, але ми намагаємося скоротити наш дефіцит. Україна стоїть для нас на четвертому місці стосовно отримання допомоги. Я погоджуюсь з паном Кучмою, що треба виконувати те, що намічає.

Під час перебування у Вашингтоні Президент України виколонав програмку промову у Центрі стратегічних і міжнародних досліджень. У ній знайшли відображення прагнення Українок відправити стабілізуючу роль у Європі і світі. Підтвердженням цього є те, що наша держава стала повноправною учасницею Наряд з питань безпеки і співробітництва у Європі. Налагодили співпрацю з Європейським Союзом, НАТО, Західно-Єро-

пейський Союзом. Україна першою серед держав СНД приєдналася до ініціативи «Партнерство заради миру». Нвіша країна бере безпосередню участь в миротворчих заходах ООН зі встановлення миру на Балканах. Ще тільки сподіваючись стати зможною, Україна атрчає мільярди доларів від участі у заїсенні міжнародного ембарго в колишній Югославії. Свідомо йдемо на ці втрати, оскільки мир і спокій у світі коштує недешево.

У внутрішньому житті стратегічним пріоритетом для України на сьогодні-є переорієнтація розвитку економіки, обтяженої спадщиною колишнього СРСР, на задоволення потреб власного народу.

Програма українських економічних реформ передбачає лібералізацію торгової та цінової політики, широкомасштабну приватизацію державних підприємств, створення законодавчої бази ринкової економіки.

Фінансову стабільність забезпечить скорочення дефіциту бюджету і проведення поміркованої кредитно-грошової політики, впровадження повноцінної національної валюти. Базою ринкових перетворень стає приватна власність на

Прискорення ринкових реформ в Україні певною мірою залежить і від міжнародної допомоги. В цьому контексті Україна очікує не деклараций, а реальних конкретних кроків. Зокрема йдеться про кредит Міжнародного валютного фонду на 1,5 млрд доларів для стабілізації й підтримки подальшого розвитку економіки.

Промова Л. Кучми викликала значний інтерес серед присутніх у Центрі стратегічних та міжнародних досліджень. Запитання різного характеру вимагали уточнення позицій України у різних напрямках міжнародного і внутрішнього життя. Одне з них звучало так: «Чк не має Україна вигляд Попелюшки, яка чекає на фею (читай – міжнародну допомогу), що подарує чарівний черевичок. І Попе-

Відповідь була така: «Я приїхав до США у своїх черевиках і в них повертаюсь додому». Зал відреагував оплесками.

Л. Кучма досить часто каже, що він прагматик, а не дипломат. Здається, Президент тут дукантень. Його оригінальні реакції, викинож точно відбичувати ситуацію, почуття гумору, аргументовані відповіді можуть розаарити вишнані

політик на сцену. До того ж, протягом чотирьох років перебування у США, Пінкнетт Україну аніжко неабияк прагматично. Він провів 34 зустрічі з представниками дипломатичних кіл, 12 президенти-конференції, виступів з 26 ма промовами. І, як результат, в американській пресі з'явилася близько 20 публікацій світового рівня. В одній із статей, яка була надрукована в «Геральд Трибун», заступник державного секретаря США С. Телбот наголосив, що Україна — це чекана... у новій Європі. І якщо Україна виступає у розвитку, то це загальне розквітання цього регіону. «Ми можемо і повинні досягти взаємності, що цього не тільки». ▶

Прогресуючий інтерес засобів масової інформації Америки до України виявився і під час виступу Л. Кучми у Національному прес-клубі.

У ході розмови, яка інколку набирала дискусійного характеру, у відповідях на запитання Л. Кучма виділяв головні пріоритети економічного курсу.

Першим є проведення радикальних інституційних та системних змін самих основ держави. Треба мати уряд, який успішно працював би в специфічних умовах України.

Основним у групі пріоритетів є докорінне реформування відносин власності. Політика Президента тут спрямовуватиметься на всебічну підтримку, встанов-

Серед інших першочергових напрямів роботи визначалася якнайшорішля стабілізація фінансово-грошової системи, реалізація нової аграрної політики.

Нарешті — проблема, яка стосується основних засад зовнішньоекономічної діяльності, поступового утвердження відкритої економіки, входження України у світовий економічний простір.

В економічній безпеці країн не може бути надійно гарантована за односторонньої залежності від окремих країн або ринків збуту і поставок. Вона має бути обумовлена не господарською самозалежністю, а рівномірним розвитком економічних зв'язків з ринками країн. Разом з тим, перевага має бути надана тим жвавам, які вбачають в нас рівноправного партнера в галузі високих технологій, які готові спрякти інвестиції на пріоритетні галузі агропромислового комплексу, транспорту, зв'язку. Заохочуватиметься вкладення іноземного капіталу у створення нових підприємств, персонал, формування організацій з виробництва за дотримання жорстких норм щодо охорони навколишнього середовища.

Приняття рішення про закриття ЧАЕС неважко. Реалізувати технічно — дуже складно. Без участі усіх зацікавлених сторін не обійтись. До того ж потрібні відповідні кошти й компетенції в енергетичній галузі. По суті Україна згодна на такий крок. Але не раніше.

такий крок, а це одностороннє.

На останній прес-конференції перед відъїздом до Києва знову було порушено проблему ядерного роззброєння, рішення України про вквєдєння її своєї території під смиротворний збрїв і в цьому зв'язку – питання гарантї безпеки. У вїдповїдї Л. Чумака пїдкрєслив, що обмїн ратифїкацїйнимї грамотамї щодо договору СНО-1 та пїдписання Україною, США, Росїєю та Великобританїєю Меморандуму про гарантїї квалїтацїонної безпеки України пїд час самїтїту НВСЕ у Будапїстї мїгав б стати однїєю з найважливїших мїжнародних подїй цього року.

(Закїнчення на 4-й стор.).

Церемонія офіційної зустрічі Президента України біля Білого дому.

Фото Владимира САМОХОЩКОГО.

Василь БАБУХ,
"Голос України"

Лебедина «Мелодія» Володимира Івасюка

Приміє відкриття для шанувальників класичної музики Буквини зробив дует скрипалів Чернівецької обласної філармонії у складі заслуженого артиста України Павла Чоботова та Людими Шалко. Вони ввели до свого репертуару невідомий твір композитора Володимира Івасюка «Мелодія». Вже перше виконання засвідчило, що ця річ, по-вськільки суми, написана рукою обдарованої людини. Ніби передчуваючи близьку кончину, митець вніс на нотні поля гіркоту роздуму, свої болю і тривоги. Цей твір, перекоханий виконавцями, — лебедина пісня талановитого композитора.

Я посила Павла Чоботова розповісти про те, як потрапив до його репертуару «Мелодія».

— Ми давно, — сказала маестро, — хотіли зіграти свою із набуток місцевих авторів. Але жодна з вілорічних речей не збігалася з нашим виконанням. Як виконавцям шедевр світової музичної класики, нам не хотілося «тягти за нуду» до свого репертуару провідної творчості.

Та шість, можна сказати, саме потрапило до наших рук. Якось до нас на репетицію зв'язав Михайло Григорівич Івасюк — батько Володі. І поклав на кришку рояля пачку з нотами. Як з'ясувалося, то був невідомий твір, написаний композитором у Львові 1978 року, коли Володя навчався там у консерваторії Михайла Грановича. Хотів, щоб що рік виконав камерний оркестр філармонії. Однак йому делькатно відмовили у проханні, кажучи, запропонований твір — невдала козяча спроба, і він блеще.

Ми з Людимири вирішили простудіювати рукопис. І ми більше заглиблювалися в мелодію, тим більше переконувалося, що це твір вір, якого ми давно шукаємо. Разом з концертмейстером Валерієм Доманцем взяли переказати його для скрипки, бо він був призначений для виконання камерним оркестром. Робота довела важко. Але ми знали, в ім'я чого працюємо. І з Божою допомогою віднаходили цю перлину.

Мелодія стала новою нашою репертуару. Постійно граємо її в себе вдома і на гастролях.

Згодом не було озвучено кінострічку київських документалістів «Володимир Івасюк. Мелодія». Твір остаточно переконав мене, що Володимир Івасюк мав глибокі набуток і в класичній музиці, а не лише в естраді.

І не перестаю вірити: ця талановита річ неодмінно знайде гідне місце в сучасній українській класичній музиці. Ми зіграли її в симфонічному оркестром нашої філармонії.

«Недалеко «Мелодія» Володимира Івасюка знову звучить в Чернівцях. Пишний букет троянд іді до мого Людимири Шалко та Павла Чоботова від родичів Івасюків.

Подякуймо й ми скрипалам за те, що відкрили нам ще одну мистецьку табу.

Чернівці.

Не будь ні вельможю,
ні лхварем,
ні лхварем. Будь тільки
людиною. Чувеш?
Людиною. І знай-
деш благо.

І.СКОБОРОДА.

Ось він, Коврал — не раз гадувалий у ашотіах філософа і поета. Схожий на сотні ілпих українських поетів, з беремби над річкою і голпмсь край поля. І водочас не схожий, бо саме тут, між лісами і байраками, лишилися «благословенні садки», не вміли віносити дошпани мадріахні Сковороди в приполюшні місця... Нам'являють його і гетьманський Чигирин, і Золотоноша, і Холадий Яр, і Мотровинський та Красносорський моастіах.

Майже шість років прожив Григорій Сковорода

Людія ТИТАРЕНКО, "Голос України"

у цьому мальовничому куточку Злагогора, — розповіла старший науковий співробітник Золотоніського державного краєзнавчого музею Любов Патлаха. — Коли він прибув сюди, вже вдруге, 1753 року, щоб навчати на укам малого синя місцевого поміщика Степана Томіа, за плечима якого були Київська академія, участь у російській дипломатичній місії по Європі, прадя співака і музиканта у царській капелі у Петербурзі (ввійдн він ледве вкрався до воти), викладача поетики у Перевельському колегіумі. Тридцятирічний поет вільно володів латинською, грецькою, старослов'янською, церковнослов'янською, німецькою, польською мовами, складав філософські трактати і притчі. Але саме тут, у Ковралі, насолоджується гармонічним світом природи і спілкуванням в простім людстві, він почав писати свій знаменитий і дивовижний «Сад божественних цілеств»: «Жину смерті породжує той, хто живе alone, душу такою чоткою палить голод, а того, хто вгамі ідо добра, такий легкий і живе він аспотуноу».

Це одва в цілеств, датована 1753-м.

А світ ловив його і тут, у Ковралі: пропонував палати і вкрасі чини, сплюскавши слово і золотом. Та він був байдужим до марнослав'я і багатства. Проповідуючи свою науку добра і чистоти помислів, поет жив вільно й розкуто, якогось не кланьковичів і не додумок. Одного разу, ображений грубою аверсхтоті дружини Степана Томіа, він, родившийся

спростолоений, пішов у «чистий світ», у свіноу замелі, щоб ніколи не повернутися до мислти. Лиш ашотіа вештє горе малого Василя змусили ушати знову завернути до Коврау...

У світі мадрівній, з пішком, флейтою і торбонною з кинжалом черес плече — там бачили Григорія Сковороду селяни. У такий спосіб філософ протиставляв не білним людям, в «верхах», які здобували освіту а європейських університетах, але «зрівноваженого дуку» не набули. Мислитель будив у таких совість, сумління. Однак більшість українського панства, налякана розором Запорозької Січі, рвалася до дворянства і мистецтв, не чуучи толосу Сковороди: «Зрівноважений люд, мудра розсудливність та веселість

Наталія СОЛОНСЬКА, заступник головного редактора журналу «Бібліотечний вісник»

Тарас простить нам нашу бідність, та бездуковності — ніколи

(Почом — на ії стор.)

У переломі до невідесного видання «Кобзаря» майже 160 років тому Тарас Шевченко писав: «До вас слово мое, о братія моя українська, возлюблена. Велика тутга осяла моє дуку». І працював на виконання цієї тутги. Невідесність пети тутга. Невідесність пети тутга. Невідесність пети тутга.

Визначо десяти років тому український уряд благословив видання спадщини Кобзаря, зокрема художньої. До 175 річчя від дня його народження мав вийти перший том. Президія Академії наук України видала свою постанову. Держкомітет, про якутис абрания на високому подіграфічному рівні своєю, а академічні інститути літератури ім.Т.Шевченка і мистецтвознавства, фольклористики і етнології ім.М.Рильського за участю Державного музею Т.Шевченка приступили до великої, надзвичайно копіткої дослідницької роботи. Значно сплинували такі — 1—6 томи — літературна спадщина, 7—11 — образотворча, 12 том — довідково-допоміжний. Твори розуміються за часом написання.

— Це видання, схожого до якого ще не було, — унікальне. Міжкласичне знайдення підлягу шевченківства Інституту літератури імені Т.Шевченка НАН України лауреат Державної премії ім.Т.Шевченка доктор філологічних наук Василь Бородин. — Воно має загальнонаціональне значення. Тарас Шевченко — геніальний художник. Його творчість виналястаче талант народу.

Хтось, може, спитав: для чого, власне, нове академічне видання?

Такі видання обов'язково треба доопрацювати, переважати, це еволюція, динаміка наукових розвідок. Процес оравіяний і

потрібний для цивілізованого суспільства. Академічне видання — завжди етап, база для різних перевидавань, переказів як інші моє світу. До речі, саме шевченківські перекази, що існують, великі, за думку фахівців, якісними. Хоча, тощо англійською, французькою та іншими переказали на а оригінал, в в російських переказали. Шеститомники 1948—1964 рр. теж має істотні вади.

Нове видання мало унутні викривлення текстів, коли часом «докупи» вводи іліані редакції, і в результаті виходив твір, який Шевченко ніколи не писав. Щоб революціонізувати Шевченка, щоб істотні вбачили в цьому напружені, майже близько звичного «захисника народу», за релігійних чвісів до текстів вносили дошпани зміни. Обирали моє допсували не тільки окремі слова, а й цілі речення, замість однієї літери вписували іншу, дошпани коми, щоб не тільки негативно поначалося на мелодійності вірша, а й змінювало інтонації, думка автора, саме його аство — як лівий, особистості.

Дослідники встановили історію текстів, уточнили їх за всіма доступними на час роботами над ПЗТ державної архівної колекції, вивбували у послідовному асасован'язку асіх стадій і фази роботи автора над матеріалом. За приміром, як і в іллі матеріалів, у авторграфіх усучено пензурні сполучення. Враховано рукописні та друковані джерела. До ПЗТ увійшли віллі віллі і молі чорні, редакції, фольклорні записи, творчі заготовки. С документами, написаними поетом, дарчі написи, нотати та іллі матеріалів, які можна об'єднати під назвою «рукою Шевченка». Подано невідомі редакції поем «Тарасова діча та «Гамалія», портрет В.П.Бо-

рошова, невідомі листи до О.В.Бутакана, О.С.Уварова, В.М.Рішніна, жаргалиний вірш «Вочі», бабуга факсимільна копія авторграфу вірша «Садок ашнєвий ноло хати», усі оповідання Шевченка, записані до його сучасниками, тощо. Це видання — за своїм обшном і ціліністю — покликано не спряти розбудові науки, культури, освіти.

Наш колектив, — каже Василь Бородин, — працював за іншою системою, над ним же тяжило думи, хоча ми й пробіли все можливе, щоб не іти проті наукової і громадської совісті. Істотні доповнення було внесено до коментарів, приміток, істотні зміни чималої вої інформації. Але ще надзвичайно цінний матеріал чітв, мабуть, побиать не скоро. На шляху до Шевченка пішли... гроші, точніше — їх брак.

Передаєт на ПЗТ дала 100 тисяч асакво. Перший том вийшов в 1983 році. Другий — в грудні 1988 року. Третій. Четвертий раз — у виданнях «Наукова думка» на фотолітках, «П'ятий — на стації верстки. Гукоті істотні зміни чимало до друку. Інститутом етнології та фольклористики НАН України завершено роботу над образотворчим супроводом.

Сьогодні часу на 12-гомовик «Науковий дім» виділяв побируку суму, та момент був несприятливий: як і в іллі матеріалів, у авторграфіх усучено пензурні сполучення. Враховано рукописні та друковані джерела. До ПЗТ увійшли віллі віллі і молі чорні, редакції, фольклорні записи, творчі заготовки. С документами, написаними поетом, дарчі написи, нотати та іллі матеріалів, які можна об'єднати під назвою «рукою Шевченка».

Подано невідомі редакції поем «Тарасова діча та «Гамалія», портрет В.П.Бо-

рошова, невідомі листи до О.В.Бутакана, О.С.Уварова, В.М.Рішніна, жаргалиний вірш «Вочі», бабуга факсимільна копія авторграфу вірша «Садок ашнєвий ноло хати», усі оповідання Шевченка, записані до його сучасниками, тощо. Це видання — за своїм обшном і ціліністю — покликано не спряти розбудові науки, культури, освіти.

Наш колектив, — каже Василь Бородин, — працював за іншою системою, над ним же тяжило думи, хоча ми й пробіли все можливе, щоб не іти проті наукової і громадської совісті. Істотні доповнення було внесено до коментарів, приміток, істотні зміни чималої вої інформації. Але ще надзвичайно цінний матеріал чітв, мабуть, побиать не скоро. На шляху до Шевченка пішли... гроші, точніше — їх брак.

Передаєт на ПЗТ дала 100 тисяч асакво. Перший том вийшов в 1983 році. Другий — в грудні 1988 року. Третій. Четвертий раз — у виданнях «Наукова думка» на фотолітках, «П'ятий — на стації верстки. Гукоті істотні зміни чимало до друку. Інститутом етнології та фольклористики НАН України завершено роботу над образотворчим супроводом.

Сьогодні часу на 12-гомовик «Науковий дім» виділяв побируку суму, та момент був несприятливий: як і в іллі матеріалів, у авторграфіх усучено пензурні сполучення. Враховано рукописні та друковані джерела. До ПЗТ увійшли віллі віллі і молі чорні, редакції, фольклорні записи, творчі заготовки. С документами, написаними поетом, дарчі написи, нотати та іллі матеріалів, які можна об'єднати під назвою «рукою Шевченка».

Подано невідомі редакції поем «Тарасова діча та «Гамалія», портрет В.П.Бо-

рошова, невідомі листи до О.В.Бутакана, О.С.Уварова, В.М.Рішніна, жаргалиний вірш «Вочі», бабуга факсимільна копія авторграфу вірша «Садок ашнєвий ноло хати», усі оповідання Шевченка, записані до його сучасниками, тощо. Це видання — за своїм обшном і ціліністю — покликано не спряти розбудові науки, культури, освіти.

Наш колектив, — каже Василь Бородин, — працював за іншою системою, над ним же тяжило думи, хоча ми й пробіли все можливе, щоб не іти проті наукової і громадської совісті. Істотні доповнення було внесено до коментарів, приміток, істотні зміни чималої вої інформації. Але ще надзвичайно цінний матеріал чітв, мабуть, побиать не скоро. На шляху до Шевченка пішли... гроші, точніше — їх брак.

Сергій ПРАВДЕНКО, Олександр КЛИМЕНКО (фото), «Голос України»

А В ТИХ ОЧАХ — ОЦІНКА ВАШИХ ДІЙ,

шановні високі чиновники, народні обранці і напівшановні
представники дикого першонакопичення

ДИВІТЬСЯ уважно на ці фото. Всі дивіться. Особливо ті, хто має владу. Або гроші. Або й те й інше разом.

Розглядайте уважно ці знімки, керівники всіх гілок влади у державі, приглядайтесь, міністри, депутати, заступники міністрів, банкіри і підприємці.

Не ховайте очей ті, хто нагріб гроші на рідній землі і заховав їх у зарубіжних банках. Хай обличчя і очі з цих фото приходять до вас і в снах, хай стоять перед вами, коли ви пащекуєте про соціальні гарантії, про соціальне партнерство або про свою любов до України.

Зауважте: фотокореспондент знімав не тих, хто у всі часи просив на чарку. А тих, хто чесно працював, поки мав сили.

Придивіться, пізнаєте? Це ж та бабуся, що принесла останню печену картоплину вашому стомленому батькові чи дідові вашому, коли він виволозив її село від фашистів. Це вона санітаркою доглядала його, коли він лежав, зранений і нерухомий, у шпиталі. Згадали його розповіді? То розкажіть потім і онукам вашим про те, як ви їй віддячили. Щоб вони знали про джерела вашого і їхнього добробуту. А можете розповісти і про цього діда з тарілкою, що перепала йому від щедрот «благородницького» обіду. Здається, це його влучний постріл з гармати накрив кулеметне гніздо, звідки вже взяли на мушку піхоту, серед якої біг в атаку і ваш батько. Співнісся б він — і не стало б батька, і вас би не було... А оцей дідусь, що застиг перед вітриною, — то не він вчив у школі вашого брата? Чи й вас вчив?

Керівники держави! Бізнесмени з нашої великої дороги! Володарі прихованих від податків капіталів! Що прочитаете ви в очах на цих фото? Певно, оцінку своїм діям, оцінку, яку дають люди похилого віку нашої епохи — епохи дикого капіталізму, дикого першонакопичення з його безпардонним ігноруванням соціальної відповідальності.

Одні з вас, можновладних, готові вперто тягати нас у світле вчора, яке зникло, другі гребуть під акомпанемент цих обійчик, треті балакають про реформи, забувши, що відбуватися вони мають не за рахунок ось цих похилих людей, не за рахунок того дідуся, що продас свого єдиного онука.

І поки ви всі отак тягнете за методом лебедя, рака і щуки й баликаєте, народ і держава сповзають у піреву злиднів, що запанували на багаторічній українській землі. Коли хтось із вас прийматиме чергові державні, а хтось — приватні бізнесові рішення, тримайте перед собою цю газетну сторінку. Подивіться на неї. Може, прояснить... Чи діждемося Вашингтона? Великий поет питає.

Віктор СКРИПНИК, журналіст

НАШ ВЕРТОЛІТ: НЕ СКОРО КОМАНДА

— «НА ЗАІТ!»

Два роки тому Кабінет міністрів України затвердив програму розвитку вертольотобудування в нашій державі. Сьогодні підприємств, яких належить створити, перший український вертоліт (а їх близько 40) — Вінницькому авіазаводу відведено чим не найважливішу роль: саме в його цехах народжується навичка. Виробобудувати ці машини також у Вінницькому небі. Якщо програму здійснено, Україна стане шостою вертольотобудівною державою світу.

Колі ж пролунав знайома команда: «На азіт!»?

Щоб з'ясувати це, з авіацію пошканили хідом підготовки до випуску вертоліт (їх на рік з кошевара має скотити 70), і «приземлявся» в кабінет головного інженера авіазаводу Олександра Вірусова.

— Чому саме Вінницю дісталися заключна лавка кошевара — збирати машини, апробувати їх передавати замовникам?

— А чи відома вам, на якій базі розпочинався випуск вертолітів в Україні? — почав співрозмовника. Всесвітньо відомі машини Камова (розробник KB Камова, що у Пидмоиско?) починали збирати на одному з колишніх гірничорудних підприємств. Гадаю, нам легше буде перепрофілюватися: як не є, а споріднене авіапробництво.

Вінницький авіазадов дотримався і залишився опцією з головних напрямків певних типів літаків. Крім того, авіація мають досвід роботи і з вертольотами. Звичайно, без реконструкції підприємства не обійтись. В одному спеціалісти вже аналізували: авіапробництво цілком достатньо для випуску передбачуваної кількості машин. Скажімо, в області обладнання. Тільки головне виробництво налічувалося 10 основних айдів робіт, процес яких сьогодні «пшуть» технологи. А придбави обладнання, устаткування для нового авіапробництва — поки що під питанням: потрібно чималих коштів. На підприємстві, гадаю, міркують приблизно так: програма — держава, тож...

Утім, спершу про те, який же вертоліт народжується тут на авіазадові. Виявляється, літатиме він під нашим державним прапором, а фізичні знаки на тілою стотиме не наш. Чий? Росії. Ка-128 — а саме про цю марку вертоліт іде мова — дитинця Камова. Це в його KB сконструюваний вертоліт.

— У нас немає нічого виколу, розв'язок мов розв'язувати головного інженера, — тільки кооператив.

В Україні не було й досі нема жодного KB, в якому розробляли вертоліт. Справа чи, самі розумієте, навіть не одного року. Тому фізичні, кої тропалися над державною програмою вертольотобудування, в Україні не практичні, а в науковці НАНУ, провідних технічних айдів) ділили думки: краще починати з кооперативу, аніж на голому місці. Зрештою, мова не тільки про відсутність конструкторських розробок. Навіть ніби вони були, ми все одно не зуміли б їх реалізувати — в Україні немає авіаційного металу.

Після цього мого чого дивуватися, що серед підприємств, котрі працюватимуть над створенням нашого вертоліта, буде ряд заводів сусідньої держави. Показавка, у програмі авіазадові й так «...забезпечити з перспективі незалежне виробництво замкнутого циклу вертолітів в Україні».

Автори цих радків не випадково азітали в небо в кабіні вертоліта. Але навіть його зображення, побачене на колірному знімку, вражає. Технічні характеристики — не лебідки. Газотурбинний двигун потужністю 722

кілокілі сил дає можливість розвивати швидкість до 200 кілометрів. Дальність польоту становить 710 кілометрів за максимальним перебігом: в політі 6,3 години. Під час аліоту машина може розвивати швидкість до 8 метрів на секунду. І це за аліоті маси в 3 тонни. Вертоліт може транспортувати разом з пілотов 7 чоловік.

Чому, захоплени переповнене одне повідомлення головного інженера: вертоліт і з такою схемою на сьогодні у світі немає.

Ось так машину мають випускати в нашій державі. За умовою, значаючи, що зможемо розв'язати низку проблем. Наблизька з них, на думку головного інженера, — відсутність сталю до роботи. Звичайно, авіазадов б, банально. Однак для адміністрації — а в розмові брали участь заступник головного інженера Михайло Ігнєнко та головний технолог Олег Митягу, — це ахіллесова п'ята. Люди залишають завод. Не тільки кваліфіковані робіт-

Замість коментаря

Авіазадов сьогодні, безперечно, має би бути а особливому полі зору місцевій владі. Державою покладено на нього набагато відповідальності — перебування нею авіазадов структур, які ко мають, сам Бог весть. Покон чи, зі створення колективу такої уваги не віддає.

Тим часом підприємство, являючись новою авіазадов, ніх не може розраховувати на інвестиції. Режим роботи — уривчастий. Частина турбуліна — у випускух випускних. З ремонтом авіазадов-

ки, а це головне, чим займається задов, — перспективі немає. «А як хоч спалити той відремонтований літак — категорично кажуть деякі замовники, — забирати його нема за що».

Підприємство пробує перепрофілюватися: налагодити випуск нескладної сільськогосподарської техніки. На 2 мільярди карбованців лежить і на складах — у господарств, на які розраховані сінопрески, гамані та інші покори. Вільше трох мільярдів авіазадові заводівини мислять бюджет —

за телью, який підприємство одніраз мислять сектор. Тож перекид заводу на випуск вертоліт — це шкідливо, тож катануля, користуватися з якої, можна вийти.

Скажіть ж часу чекати, доки авіазадов перепрофілюється: налагодити випуск літаків мислять вертоліт? Мої співрозмовники спершу умілилися, а тоді уточнили: дослідний зразок першої машини збудувати в Україні вже зможуть з кінця 1990 року.

А що означає ж загадкові усмішка — здогадується сам. Вінниця.

Анатолій КОБЕЛЬНИК, «Голос України»

ДИВО-КОНИ ДОЛАРИ ВИКРЕШУЮТЬ

Тільки долари ці тануть просто на очах, наче звичайні іскри, бо ніхто не хоче потрудитися, щоб їх підібрати

В Луганську відбувалося проведення міжнародного свята «Диво-кони». Після якого мало відбудеться те, заради чого, власне, свято й організувалося: продаж з аукціону старі згадкі і світлих коней країн порід, вирощених в області.

У жодній області України конярство не розвивають так, як у Луганській. Про 170 років і більше історію тут Лямірівський, Новоолександрівський, Стрільницький, Деркульський конезаводи. А за останні п'ять років утворено понад десятків конферму у районах області.

Отже, галузь, яка певний час переживала кризу, знову розвивається. Але конярство гостро потребує матеріальної підтримки. Причому цю підтримку може дати собі сам. За допомогою, скажімо, тих аукціонів, на яких можна заробити чималі гроші, валюта мало не будь-якої розширеної валюти світу.

Зрештою, свято-мисливське і пікає — віддалось на сльозу. А от аукціон не відлучився з прибулих покупок. Це ще один прояв нашого «шварварництва»: голава утратила змогу, а дала...

Про нас просто не знають, — бікається директор Лямірівського сіноного заводу Біловодського району Іван Кудря. — Ми мали намір продати 30 оравських і російських рисаків, загвоздо новоналександрівського типу. Коні цих порід користуються вні підписанням поштом у всьому світі. Рисак — кінь напорука гарний, швидкий, сильний. За одином білими красеням в сірці «блудка» гомануть і спортсмени, і просто замовки любителі верхової їзди з США, Англії, Франції, Німеччини. Гомануться, та не знають, чим вони купляють. Раніше продаж коней організували центральною, Тепер об'єднання відмовилися

са виконувати свої колишні обов'язки щодо нас. Ми ж потрібного досвіду не маємо, до інформаційних коніотерів мережі не підключити.

Колі ми зустрілися вже а Лямірівському конезаводі, Іван Кудря продовжував свої гіркі роздуми. Раніше торокку тільки за кордон продавали по 30—40 коней — Фінляндії, Німеччині, Польщі... 1993 року було продано 56 коней — уже тільки представникам України та країн близького зарубіжжя. 1994 року — лише 10 коней.

Пеня ріє, що одна з важливих причин зниження попиту на коней серед покупців і в краї Схід — загальний занепад господарств, спортивних організацій. Кілька років тому кінь коштував дорожче за легковий автомобіль. Тепер він «тільки» тільки на черзі цінного свого залізного конкурента.

За таких умов вийти конезаводи можуть тільки задовжа продажу тваринам закордон. Але хто ж займеться організацією такої прибуткової діяльності державі справі?

Не знають за кордоном, що є в Лямірівському конезаводі. Та чи знає й наша держава, чим вона володіє? Тут утримується п'ятсот коней різної, переважно рисаків, порід: оравських, російських, ріє то-

му затримували українська. Всі вони одержали від батьківщини у спотвореному й конярському світлі бікати.

Довгі літати як притягає тава. До лямірівського конезаводу на самому кізівській, тільки кізівська на виробництво коней, Ужгород або Одеси. Там молодий кінь з добуває «шмук освіту». А задові він може віддати і світову славу, надалі встановити на спортивних змаганнях нові рекорди. Після двох-трьох років іноземних баталій кінь повертається до рідних пенатів, щоб закласти являчу численну родину.

Директор, спеціалісти господарства, «Виники можуть допомогти розв'язати ці проблеми, одержавши від Галицького і Північної, зовсім молодий і перспективний: неподобно в Одесі на змаганнях змаганнях прибуло тріма. Світло-сірий жеребець Орловського ристоті породи Казує пробігав тільки на 1,600 метрів за три хвилини і відставав від першого Гривішій. Кандрі — переможець традиційних міжнародних змагань, названий ім'ям його знаменитого батька Північного.

Коллектив заводу прагне встановити своїх коней на міжнародних змаганнях не тільки тому, що сам гостро потребує коштів. Люди хочуть допомогти державі, але відмовляють хочуть мати її підтримку. А пеня чи, насильстві ж можна обидати власним шматком. На 5,600 гектарів землі тут вирощують зернові культури, соявники, гречку, пропорок і показники з уможовити тут багато вільно середовища. Заводу коней, кілька тисяч свіжих та олів-сервісних.

Круяться люди, бо тільки вирощувати коней ми не атрималися, хоч як це несправедливо.

З гордістю говорять на Лямірівському конезаводі про те, що за останні роки, попри всі негаради, поголів'я коней тут не зменшилося. Розуміють люди, що бодай унікальна робота потрібна Україні.

То хто ж тоді чого не хоче знати?

Луганська область.

На змимках: директор Лямірівського конезаводу Іван Кудря; на пошпори конезаводу.

Фото Валерія НАДРІШНА.

Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, «Голос України»

НЕЗАПИСАНИ ІНТЕРВ'Ю

Б такі — не просто ке друковани, а й ке записани газети — у пам'яті журналістів не таких уже й дараз, а розпал, але для нас — не для преси. Сьогодні на записани. По-перше, цього місто не надрукує, а по-друге, не хочи, щоб ім'я мого знаєх десь крутило. Достатньо з мене...

Записалися такі інтерв'ю тільки в пам'яті. Ось кілька фрагментів із них.

А з боків —

жива загорожа

— Завезли мене нічим аж до Франції. Там у конціборі й застав траєвіє 45-го. Догов, дуже довго тилися якісь переговори, коли нарешті тихих, як я, посадили на корабель і повели навіколо Сароні до Одеси. Не забути й не передає слівом той засуд, коли на борі з'являлася наша земля. Ми раділи і сміялися від щастя.

Не знаю, як та люди дізналися про наш корабель — сотнями прийшли зустрічати. Ми сходили на берег — додому! — та ми нічим і зустрічати нікого не мали. Дімо, а обабіч нас шинелі та багнеті. Люди кидали нам квіти, квіти, картоплю... А загорожа не кінчалася — через усе місто. Ось уї околиці, далі — якісь поїзди, а там — товарики. І знову ж охорона доволу. Отут і поховали нас в душі. Згадалось, як це у Франції ми казали: «Не повертайтесь до Радянського Союзу — до Сибіру потрапите». Не вірив — прокопав, мова... Загнав нас як худобу, у товарики, прокинувшись, а там і поховали, бабуть, далі, аніж до Франції. А в кінці років — знову конціборі. Та якні! Вісім років — поміж життям і смертю. Розказати все неможливо...

Перетурів пальця

— Так він наш новий сусід? Дуже приємно. Бачу, років зо два поживите — та й у свою квартиру. А я в цій комуналі — аж не вірять! — більше півроку живу. Багатою сусідів мала. Всіх... Ні, були чудові люди. Та найбільше вписалися в пам'ять ось ці шість кімнат. Він повертався додому на світанку. Років було страшний. На той час я вже... втратила чоловіка, брата... Ночами не спала. Чук, бую, як сусід повертався — кроки на східку, потім до своєї кімнати, а збідти — на кухню. Я виходила. «Можє, чаєм пригостити?» — кажу.

Ставлю, було, чайник, а сусід добуло по кутні різко так, ніби аж люту. Та все лівою ру-

кою потирає екізаний палець на правій руці. «Що там у вас... питаю одного разу... чи не збили часом?», «Ні», — каже, — цієї ночі перетурів пальця. Робота така».

І зробив при цьому порух пальцем, як ото на гачок підстоєта натискають...

Я мало не знепритомніла, зіт'яв-ля вся. Наливаю чай, руки тремтять. А він — нічого, п'є. Дякує і йде спати, потираючи того палець.

А одного разу, перед ранком, загнали у нас чоботи і сусідів свого поведи в отой палац, де підмурки, кажуть, кров'ю просякли, що «Жовтеними» називається...

Дожила віку, а згаду — і ніби ось-ось почуються зловісні кроки на сходах і сусідів знову потримати пальця, котрим усе ніч натискав на гачок... Не доведи, Господи!

«То хліб?

І він продається?»

— Матері хотів сказати: треба вийтати з України, бо померло з голоду. Зібрала вана дітей — нас троє у неї. Поїхали. Та за Харківом усіх висадили з поїзда. Далі нізів, кажуть. А наважало людей! Голодні, обдерті. Дехто лежить біля залізничної, вже й не ворухиється. Бачи-а, як якісьві скликали з загону утікачів.

Дехто — прямо багетом, бо вже заклали. Повела нас мати у темряву. Як вона знавала дорогу — не відала. Запала нас у якіхсь товарики, під дошки, куряв затулила. Поїзд рушив. Не знаю, скільки ми їхали. Пам'ятаю тільки — заступалися всі страшно. Нарешті поїзд зупинився. Мама прошепотіла: «Це вже Росія».

Вибірала ми. Діждалася рани. Якесь ставили. Послали мене в розвідку.

Пшов, дивлячись у магазин чи буфет. І так палила — воти самі завесили. А там на полицях — сірі чепчики. Я заклінулася.

— То що, питаю, — хліб?

— А ти що, слепий? — відказує продавщиця.

— І він... продається?

— Во ххххх, не поверт, пока не... Давай денгит і бері, — кинула клібину на прилавок...

Ми ажинили. Хоч застуда не минула безслісно. Та не можу збачити: як то так? — у нас люди помирали з голоду, а за якоюсь межею — хліб?..

Ірина ВІЛОДО, директор літературно-меморіального музею-квартири Павла Тичини

«Як арфи перебір в оркестрі»

Наші першодруки

До літературно-меморіального музею-квартири Павла Тичини продовжує надходити багато цікавих матеріалів. Одним із них є набраний в частині на першу поему поета «Сковорода». Передала його дружина колишнього приятеля П.Тичини А.К.Павлука — Катерина Онуфріївна. Під час війни на ріднина, переїхавши до Білої Церкви, зберігла багато речей і частину архіву поета.

Відомо, що вперше незакінчений поему «Сковорода» з численними чорниловими варіантами було опубліковано окремою книжкою а 1971 році. Вдруге — у 4-му томі Збірання творів П.Тичини у 12 томах упорядником і дослідником творчості поета С.Телинським (1988). Сюди увійшли майже всі вірші на той час друковані й рукописні матеріали, в їх числі й чорнові варіанти, нотатки, начерки, плани тощо. Всі тексти супроводилися докладними коментарями.

Та життя не стоїть на місці. Рукописи П.Тичини, передаючи текстові історичні дані, написання видатного твору. Чорновий незавершений автограф поєми записаний на 19 аркушах великого формату чорним вишляним чорнилом, частина тексту чистова, частина — закреслена, є численні дописки, направлення окремих рядків чорнилом та синім і чорним олівцем.

На першому аркуші назва: «Сковорода. Симфонія». На 19 аркушах записані перші розділи поєми «Allegro giocoso», «Grave» і частина розділу «Ritolluto».

Усі вірші в варіантах уперше були опубліковані спочатку в газеті «Вісті ВУЦВК» 24 грудня 1922 року, пізніше в журналі «Шляхи мистецтва» (1923, № 5) під заголовком «Сковорода. Уривки з симфонії». В автографі всі ці розділи спочатку назв не мали, дописані пізніше олівцем. Написуючи, з нашого погляду, є присвята, записана вгорі праворуч: «Світлий пам'яті брата Михайла». В жовтому тексті — друкуваному і в автографі — такої присвяти нема.

У першому розділі синім олівцем закреслено 22 рядки, які до цього часу не були відомі і не ввійшли до жодного з видань. Ось вони.

Павло ТИЧИНА
Проходить калашником
Ще діто за повним столом,
Ще день з одитим колом,
а мого в природі сканіє.
І то за півня,
небожи на очах минає

як і душа його,
Кохайтесь, тераси
дерев:
Находите такий на вас!

Хмари ослищили,
вишнєва горби,
а хто кого відікає —
не знає, не знає.
Ліси же те шимати і говорити,
додай зедь недобочину
і золоті і кров,

крос.
А в шматі тім,
Як арфи перебір в оркестрі, —
оскільки переброті,

А в шматі тім у прохоті десь —
берези хвартушок,
і колодичано
п'ятих...
і все те годіє, шимати
і говорити...

Оксана ТЕЛЕНЧІ, «Голос України»

Чи не образиться англійська королева?

Мер Львова Василь Куйбіда, який повернувся із місячного стажування в Канаді, де вивчав управлінський досвід, несомніть різкуе образити... британського королю. Українська громада Великобританії запросила його на імпреву, у якій має взяти участь королева, і мала благородний намір відкриткомунувати Василя Куйбіду П.Величності. Поки мер був за океаном, його заступником Павлу Качуру довелось взяти на себе листування із англійською стороною і повідомити (за телефонним погодженням з мером), що візит неможливий, бо й коштів міська казна не має, і до зими готуватися слід. Такі відповіді спричинили до шок у колах світвітчиноків: це ж бо — образа для англійської корони! Мер великого європейського міста Львова не може залишити своє місто для триденної поїздки за рахунок, до речі, запрошеної сторони (також як була і поїздка до Канади), бо збиратися... чистити власноруч вулиці від снігу?

На прес-конференції цей казус журналістів пояснили як вислід української ментальності. Моєля, громадська друка несприхильна до поїздки керівників за кордон у такій лиху годину, коли людям бракує грошей на хліб, коли вони зворіють у переповненому міському транспорті, коли розрив по платежах у Львові сягнув 900 мільярдів карбованців, а отже, як було сказано на прес-конференції, місто живе і діє в постійно аварійному режимі...

Заксно, настільки у лям'ян далейі не святковий, та чи вловляють голодний дед бич «олоточка» із дипломатичного стоу? Ментальність зливається ментальністю, олокротія — олокротією, а іміж «шларварів» держава, представник якої через «платовоту до зим» не може вибратися до Європи, теж вивалюється із належним чином. Так вивислався журналісти і, помітивши деяку розгубленість адміністрації, запропонував: може, проголосуємо?

Василь БАБУХ, «Голос України»

Білий цвіт на осінньому вітті...

Побачене в дорозі

Цей феномен не є рідкістю в природі. На спаді осені, точніше в розповні бабичого літа, нараз завітати дерева. Чи то яблуні, чи груші, чи черешні, чи терновий коші... Голі гілки сааляють сліпуче біло. Дивовижні! Аж моторошно стає.

Восеним колом чистіше душа. Осінній квіт пригнічує. До чого б це? На голі, на недоріа, на мор, на пошесть, на айбур?

— Боже, оборони людей від зла і напасті, — моляться по селах бабусі, бачучи такі змінення. Вчені сприймають аномалії оптично: «Цвітіння спровоковане перепадами температури».

Це не завжди так, — повчав мене старий садівник. — Збільшене дерево шіте на спаді року тому, що перецудує близьку кончину. Іншими словами, воно підкоряється закону про незнищенність матерії: вимираючи, не забув продовжити себе. Тож, і попінає не зробиши.

З цього пильного ряснокути ніколи не буде. півліа. Але дерева чинить опір, у ньому не жеріє наліт.

...Чомусь сльняне старий спогад. У моєму селі трактористи повиривали з корінням старі трухляві яблуні, щоб звільнити місце під молоді сад. Дереву постигло на пугиті. І, о диво, восени вони усі рясно позавітали.

Навіть на порозі смерті дерева не втрачають життєвого оптимізму.

Фото автора.

Світлана Сергієвна до приїзду сина приготувала чудовий обід: заварил борщ, заправила голубиці, ступила картоплю. Радина, дідусь, як і Андрій уминає, аж за вушми лящить. Чудовий апетит — хороше здоров'я. Сподобалася українська кухня і менеджерові сина — симпатичному молодому американцю Полоу Теофаненку. До речі, Поль — знайомий у спортивному світі агент. Його послугами користувалися багато тенісистів. Зокрема, Лариса Савченко-Нейланд і от тепер Андрій Медведев. А ще ціла група хокеїстів: Камєнський, Ірбе, Малхов, Гусаров, обидва Козлові... Репутація у Теофаненка бездоганна. І це присто, що наш земляк, переважно більшість часу перебуваючи за кордоном (Андрій тимчасово мешкає в Німеччині, згоді легко діставати на різні турніри. Та й умови для тренувань по-доброму ніші від шашки), має біля себе широкі, тактовний і авторитетного помічника і порадишника.

— Прибувши додому, Андрійко одразу питає: «А в баскетбол пограти можна, маме?», — розповідає Світлана Сергієвна Медведева. — Син дуже скучає за домішкою, за Києвом, друзями. Наступного дня пішов до залу в тенісній школі «Антей» і там дві з половиною години грав з друзями в баскетбол, з радістю змурились в атмосферу, в який вірив.

А потім був отой день, коли до антейської школи з'явився, здається, весь тенісний Київ — від малого до старого. Ще б пак, не часто буває вдома рідний земляк — зірка світового рівня.

Малюки одобрювали Андрія букетами квітів, а він їм вручав чудові і дорогі ракетки фірми «Ріксис», крім грав сам. Триста таких популярних офіційно швидко дісталися.

— На митниці в Києві, дізнавшись, що його призначена партія ракеток, — розповідає А.Медведев, — одразу запитали зелене світло. А от у Москві доволі попервахувати, доводилося пояснювати, поки за допомогою не приїшов міністр спорту Росії Шаміль Тарпишев. До речі, не все контрастувало з тією чудовою організацією, яка була на турнірі «Кубка Кремля». Ці змагання і турніри в Монако мені найбільше до душі.

Доки Андрій пісдро роздавав автографи, з потім неспая час грав на корті з юніями спортсменами, його мати відповідала на численні запитання журналістів. Засувавшись, що Медведев приятелью з своїм постійним суперником Іваном Сєрбо Бутуретич, по у мільярд інтернаціональній тенісній сім'ї сплуткується англійською, якою Андрій володіє досконало, що у нього з'явилось нове хобі — голф. За його словами, цей вид спорту сприяє відновленню сил. Ну, а улюблена марка автомобіля київської зірки — «Мерседес».

Торкнувшись і сердечних справ, Світлана Сергієвна розповіла, що її дуже до вподоби дружба сина з німецькою тенісисткою Аліке Хубер. Але...

— Нані стосунки лише приятельські і це більше, — підключився до розмови Андрій. — Але мені зовсім не ірраціона. І різні публікації про наше весілля незбаром — вигадки. Одряджувався мені збиралося ще довго, бо мені тільки двадцять. Але якщо наважусь, то мою супутницю життя стане обов'язково наша дівчина — українка або росіянка.

— Андрію, скажіть, будь ласка, що керувало вами, коли ви вирішили зробити подарунок юніям київських тенісистів?

— Шкоя акцією хотів би подякувати усьому колективній тенісній школі «Антей» — адміністрації, тренерам, спортсменам. Давно вже хотів зробити щось приємне київським дітям, які захоплюються тенісом. Але через постійну турнірну зайнятість мені, на жаль, рідко доводилося приїждати до рідного міста. Тому кожні такі відвідини приносять величезну душевну радість.

— Нинішнього року ви пересіли операцію. Як почуваетесь тепер?

— Це було досить важко. А от дрібні травми, на жаль, дошукує постійно. Іх протримати останнього часу зважав п'ять місяців. Воин ж кітм, я їм даючі змоти мені грати на високому рівні. Особливо дошкулє рука. Болить щось, і поки по мені важко трудуватися на повну силу.

— Чи продовжуєте навчання в Українському державному університеті фізичного виховання і спорту?

— Так, я — студент третього курсу. Зрозуміло, що постійно навчатися не можу. Коли ж маю вільний від тенісу час, то охоче займаюсь освітою. Збираюсь отримати диплом цього авторитетного усту. Але головне для мене теніс. Він — моя робота, мое захоплення...

— Чи готуєтесь до своїх по-

діву симпатію відчував з боку французів. Я ось уже два роки не живу вдома, у Києві. Але мені здається, що я нікуди не вижджів. Знаєте, найкращіше місце в світі, як на мене, — Париж. За людики ходи би його нудними-музейні шліми днями. Однак серед цієї краси і шліхетності нескладно наштуватися на кригу

адякі йому у мене дуже рано з'явилася власна думка. Від дідуса намагався перейняти доброту, відвертість, прямоту. Ми розуміли один одного з післова. Коли його не стало, я одразу різко подорослішав...

— І останнє запитання: що для вас спортивна слава?

— Я дуже люблю теніс, люблю

Фіктор ВРАННИЙ, 1971, м. Львів, Україна

РОДИННЕ СВЯТО В «АНТЕЙ»,

на яке прибув його найвидатніший вихованець
і привіз із собою чудові подарунки
для київської дітлашині

єдинка психологічно?

— Раніше дуже багато значив для мене в цьому плані Олександр Долгополов, з яким працювали разом чотири роки. Ми ретельно і присильно аналізували помилки. Тактику на кожну конкретну зустріч обирали, враховуючи всю наявну інформацію. Дуже адекватний Олександр. Якби не він, то, може, я б і не досяг вершин у тенісі. Все ж такі нинішнього року був четвертим у світовому рейтингу.

— Не наважуєся сказати, що ви своє команду, яка допомагає готуватися до турнірів?

— Ні. Є прості тренер — американець Бред Стейн, хороших людини, кваліфікований фінанс. Але він — американець.

— То чи можливий для вас варіант роботи з київським тренерським дутом Олександр Долгополов — Юрій Черепов?

— Не наважуєся сказати, що ми розлучилися. З Олександром. Останнього слова не було. Знаю, що в родині Олександра народилася друга дитина. Це — величезний клопіт. Хоча той варіант, про який ви сказали, цілком можливий. А поки що в тренувальних мені багато допомагає моя мама, вона часто приїждить до Німеччини. Шопає, у неї є й інші серйозні клопіти: тренує чотирих перспективних київських теністок (до речі, Андрій повністю фінансує підготовку цих спортсменок — вихованок школи «Антей», але ніколи цього не афішує. — В.Б.)

— Де за вас найбільше болять?

— Хочу сподіватися, що в Україні. В інших же землях особ-

людської байдужості. А в нашому багатотраждальності місті саме душевне тепло його терпелих мешканців гріє і дарує надію.

— Кажуть, ви збираєтесь виступати за Росію?

— Шоб раз і назавжди поклясти край чуткам і пліткам, скажу так: радо виступив би за збірну Радянського Союзу. Але цієї країни вже не існує. А я народився в Україні, я громадянин цієї держави і виступаю тільки під її прапором.

— Що скажете про виступи росіянина Євгена Кафельнікова?

— Він дуже сильно додав у грі, має чудові перспективи. Взагалі Євген — талановитий спортсмен. І ще — мій найкращий друг. А на корті ми — конкуренти.

— Хто у вашому житті найбільше впливав на вас?

— Мій дід — Сергій Опанасович. На жаль, його вже немає. За-

витаючи, а от популярність і слава, роїрте, для мене нічого не варі, бо вони категорично минають...

Він вийшов із залу, стрибнув на перила і злізав ними на другий поверх. У цьому був він весь, Андрій Медведев, колишній учень 96-ї київської школи, симпатичний, привітний юнак, примисливий співорозмовник. І нічого зіркового в ньому не спостерігалося.

На знімаках: на прес-конференції, разом із матом — Світлану Сергієвну; вручення ракеток юніям київських вихованців школи «Антей» — чемпіонка України-94 Неллі Баркан і Андрій Медведев.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Баскетбол. Кубок європейських чемпіонів серед жіночих клубів. Груповий турнір. Дніпро (Київ) — Галацарай (Стамбул) — 68:44 (25:25).

в рабочие дни с 8 до 16.

Техника

Государственное внешнеторговое объединение «Укрнаш» реализует импортные автомобили, прицепы, пиллеры, станки и резинотехнические резервуары различной емкости, мотоцикловые установки для горючего, масла, кислот, перекачивающие станции для кислот и горючего на базах АЗ-66, ЗИЛ-130, автомобильноэлектростанции на базе МАЗ-500А, КРАЗ-252Б и др., котлы водонагревательные газовые, перекачивающие diesel-электростанции, паромы, мобильные электростанции, трансмиссионную технику, лодочные моторы «Москва», дождевые бассейны, велосипеды, передаточные механизмы мастерские, охранную сигнализацию, перекачивающие станции для фильтрования воды, насосное оборудование старых образцов и др.

Адрес: 252126, г. Киев, ул. Академика Белицкого, 30. **НВТО «Укрнаш»**

Тел. (044) 483-32-74, 488-28-77, 483-30-82,
телетайп: 131097 ОРБИТА.

Организация реализует со склада
масло для холодильных
машин ХА-30,
производства АО
«Орскнефтеоргсинтез»,
Россия.

Условия поставки: самовывоз.
Контактные телефоны
в Запорожье (0612)
39-41-56, 39-61-11
Факс 39-48-11

Продаются
двигатели
СМД-60; СМД-72
и запасные части к ним
Конт. телефон в
Харькове
(0572) 97-12-77
в рабочие дни с 8 до 16.

Акціонерно-комерційний

ЕЛЕКТРОН БАНК290601, Україна, Львів.
вул. Грабівського, 11

Joint-stock commercial

ЕЛЕКТРОН БАНК11, Grabovskogo Street
Lviv 290601 UkraineІнформація про сьомий
випуск акцій акціонерно-комерційного «Електрон Банку», м. Львів, Україна

А. Основні дані про емітента

1. «Електрон Банк» — це банк, заснований 10 жовтня 1991 року в м. Львові, який діє згодом у формі акціонерного товариства відкритого типу зі статутним фондом 49679, 28 млн. крб.

За період свого існування статутний фонд банку збільшався на 40 млн. крб. до 49679, 28 млн. крб. (6 випусків акцій «Електрон Банку» зареєстровані в Міністерстві фінансів України).

Акціонерами «Електрон Банку» є господарські товариства недержавної форми власності і фізичні особи. Серед акціонерів банку — 20 юридичних осіб, в тому числі перше в Україні акціонерне товариство, одне з найбільш багатих в Україні підприємств та до випуску електронної побутової техніки — АТ «Концерн» — Електрон (м. Львів).

Висхідним органом управління банку є загальні збори акціонерів. Органом, який здійснює контроль за діяльністю виконавчого органу, є рада банку на чолі з головою ради президентом — АТ «Концерн-Електрон», академіком, доктором технічних наук РИБИЧКОМ Віктором Олександровичем. Керівництво поточною діяльністю здійснює виконавчий орган банку — правління, на чолі з президентом банку — Загороднюком Ларисою Істериною, яка має стаж роботи в банківській системі 13 років, члена ступінь — кандидат економічних наук. Кількість працівників банку на 01.10.94 р. — 181 осіб.

Професійні дані про членів правління:

ПІП	посада	освіта	робота
1. Гасуляк Юрій Тимонич	віце-президент	акція	16 років
2. Савелюк Андрій Сергійович	директор з фінансів	акція	21 рік
3. Палавська Ніна Яківна	головний бухгалтер	акція	28 років
4. Шпортій Микола Володимир	керувач фінансового відділу банку	акція	8 років
5. Третьяк Володимир Євгенович	керувач справами	акція	13 років
6. Курдюк Олександр Васильович	рада	акція	29 років
7. Михайлів Ярослав Ярославович	директор з валютних операцій	акція	7 років

Головною метою нового випуску акцій є залучення коштів для підтримки нових інвестиційних програм і нових технологій.

Кошти, отримані від продажу акцій, буде використано на реалізацію ефективних за строками програм.

Цілі банку: підтримка економічного та культурного розвитку України, надання повного спектра банківських послуг, задоволення інтересів акціонерів банку.

Основні завдання, які поставив перед собою колектив «Електрон Банку», є досягнення європейського рівня роботи і надання послуг, якомога ширше виходячи до світової міжбанківської системи.

Баланс АК «Електрон Банку» (млн.крб.)

	01.01.93	01.10.94	01.10.94
Активи			
1. Каса	249	4676	10378
2. Кореспондентні рахунки в НБУ	265	3691	55550
3. Кореспондентні рахунки в інших банках	182	12569	68817
4. Дебіторні банку	28	2851	11268
5. Кредити, надані банком	3642	19420	96194
6. Інше інше банком	60	1900	156918
7. Особливі кошти і госпосередств	33	1789	8178
8. Відрахування кошти за рахунок прибутку	473	19230	68301
9. Інші активи	330	6161	84719
Всього по активу	5122	72507	244671
Пасиви			
1. Статутний фонд	466	5907	49679
2. Резервний та інші фонди	401	5192	19428
3. Розрахунки та інші рахунки калієнта	794	18615	102901
4. Депозитні рахунки калієнта	1471	4905	119276
5. Інше громадян	1	854	36134
6. Кредити, отримані в інших банках	1566	6300	47500
7. Розрахунки з фізичними	2	2818	33698
8. Інші пасиви	148	8508	62457
9. Прибуток	473	19230	68801
Всього по пасиву	7257	72507	244671

Б. Опис ділової діяльності емітента

Акціонерно-комерційний «Електрон Банк» надає практично всі види банківських послуг, у тому числі і іноземною валютою, та проводить вкладні операції.

Платіжний оборот банку за 9 місяців 1994 року становив 9,2 тис. крб., Валюта балансу на 01.10.94 становила 540,8 млрд. крб., прибуток за цей же період становив 68,8 млрд. крб.

Банк виконує генеральне ліцензійне Національного банку України на проведення валютних операцій № 18 від 17.07.1992 р.

Банк встановив кореспондентські відносини з 28 банками 16 країн світу, де відкрито 38 рахунків. За період свого існування банк відкрив філії в містах Києві, Мукачеві (Закарпатська обл.), в Рясно-м (Львів), Львові (аеропорт). Плановано подальше відкриття філій у Львові та в інших містах України. Відкрито мережу обмінних пунктів. Всі філії прибуткові.

Простроченої заборгованості кредиторам і за платежами до бюджету немає.

Економічні нормативи встановлені Національним банком України, витримано.

Банк є засновником Міжбанківської валютної біржі України, Асоціації комерційних банків України.

В. Дані про емісію цінних паперів

Загальними зборами акціонерів «Електрон Банку» 12.11.1994 р. (протокол № 11) було прийнято рішення про сьомий випуск акцій і розповсюдження простих іменних акцій шляхом відкритої перелатки додатково на 40,0 млрд. крб.

Додатково випускається 300000 штук простих іменних акцій на загальну суму 40,0 млрд. крб., номінальною вартістю 60000 крб. за кожну акцію.

Дата початку розповсюдження акцій — 26.12.1994 р.

Дата закінчення розповсюдження акцій — 28.06.1995 р.

В разі недоведення або перевищення рівня оголошеної емісії акцій 7-го випуску загальні збори акціонерів затверджують фактичне розміщення акцій.

Акціонерами, які володіють простими іменними акціями в кількості 1-го випуску загальні збори акціонерів затверджують фактичне розміщення акцій 500 тис. крб., надаючи право участі в голосуванні під час вирішення питань діяльності банку, які розглядаються на загальних зборах акціонерів.

Акціонерам банку, які володіють акціями попередніх випусків, надамо першочергове право придбання простих іменних акцій нового випуску за номінальною вартістю. Всім іншим продавцям акцій здійснюється за ціною, яку встановлює правління банку.

Акції розповсюджуються шляхом відкритої перелатки серед недержавних юридичних осіб та громадян з відрахування тимчасових відсотків. Витогорження акцій банку та заміну тимчасових відсотків буде здійснено після введення в обіг національної валюти України. Замість акцій акціонерам може бути видано сертифікат на сумарну номінальну вартість акцій.

Іноземним фізичним особам акції банку реалізуються за карбованці за курсом акцій, встановленим правлінням банку шляхом обміну валют в «Електрон Банку» на карбованці.

Перелатка акцій передбачає укладення договору з акціонером. Покупцю — юридична та фізична особа — повинні оплатити 100% вартості передлачених акцій в час покупки за аванс.

Для іменних акцій фіксується у книзі реєстрації власників, яку веде банк. Власники простих іменних акцій мають право їх самостійно передавати, а також заповідати, як і інші цінні папери, в юридичний спадкоємний термін. Спадкоємність акцій здійснюється відповідно до чинного законодавства України. Без такої реєстрації угода не набирає чинності. За переоформлення з власника створюють копію книжки вартістю в розмірі 2% вартості акції, встановленої правлінням банку. «Електрон Банк» має право виконувати свої акції у акціонерів з взаємної згоди за доведеною вартістю у будь-який термін і в будь-якому місці, за винятком осіб, яких або аннулювання протитом не більш як одного року.

Оплату за акції приймають банк та його філії. Продаж простих іменних акцій здійснюється пакето-м у кількості:

для юридичних осіб — 10 штук;

для фізичних осіб — 100 штук;

для юридичних осіб — 10 штук;

для фізичних осіб — 100 штук;

в юридичних особах подати, згідно з німками Національного банку України, баланси підприємств та аудиторські довідки про джерела формування коштів, виділених на придбання акцій. Юридичним

особам заборонено використовувати для придбання акцій бюджетні ресурси, а також кошти, одержані в кредит або позичку.

У зв'язку із знепеченням карбованця внаслідок інфляції, скороченням матеріальних затрат на друкування акцій банку і згідно з рішенням загальних зборів акціонерів банку від 15.07.1994 року про випуск простих іменних акцій номінальною вартістю акції 50000 крб. провести обмін акцій попередніх випусків з розрахунку за 5 акцій номіналом в 10000 крб. вилучити 1 акцію номіналом 50000 крб., а також вилучити з обігу привілеювані іменні акції шляхом заміни їх на прості іменні акції з розрахунку: за 1 привілеювану акцію номінальною вартістю 10000 крб. вилучити прості іменні акції номінальною вартістю 50000 крб. Обмін привілеюваних акцій проводиться до 01.01.1995 р.

291 штук привілеюваних іменних акцій номіналом 10000 крб. буде обмінено на 291 штук простих іменних акцій номіналом 50000 крб., 439785 штук простих іменних акцій номіналом 10000 крб. буде обмінено на 993527 штук простих іменних акцій номіналом 50000 крб.

1-IV випуски простих іменних акцій до досягнення 240 млн. крб. мають номерацию з 0001 до 4800, серії А, для засновників банку, власників простих акцій, які уклали установчий договір зі статутним фондом 49679, 28 млн. крб. 1-IV випуски простих іменних акцій мають номерацию з 00001 до 24750, серії А-1 для засновників банку, власників простих акцій, які уклали установчий договір про реорганізацію банку.

Випуски V—VI акції мають серію Б, з № 000001 до № 963977.

Емісія акцій сьомого випуску проводиться за серією В-1 з № 000001 до № 30000.

Комісійні під час купівлі акцій створюють у розмірі 2% суми номінальної вартості акцій. Комісійні не створюють з пошушків акцій, які є власним киян акцій попередніх випусків, а також працівників банку, членів ради банку, членів ревізійної комісії.

Під час передлатки банку в будь-який час за завою акціонера приймає назва тимчасові повноваження і повертає кошти отримані від акціонера. Однак при цьому процент за розміщення коштів у банку не нараховується і комісійні не повертаються.

Акціонери — засновники банку, які володіють акціями серії А, в разі ліквідації чи реорганізації банку мають виняткове право на розділ майна, придбаного банком за станом на 30.11.1994 р.

Частка акціонера, які володіють простими іменними акціями, крім засновників, у статутному фонді не може перевищувати 5%.

Виплату дивидендів плановано здійснювати щоквартально за рахунок прибутку, що залишився в розпорядженні банку, після сплати встановлених законодавством податків та інших платежів до бюджету, створення резервного та інших обов'язкових фондів.

Дивиденди нараховують на номінальну вартість акцій з моменту надходження або внесення на рахунок банку коштів, повної оплати вартості придбаних акцій банку і виплату за умов, які акції куплені за 30 днів до встановленого терміну виплати дивидендів.

Установлений термін виплати дивидендів: 20 число наступного місяця після закінчення кожного кварталу. Зв IV кв. дивиденди виплачують через 10 днів після затвердження їх розміру щорічними загальними зборами акціонерів.

Дивиденди виплачуються банком та за його дорученням — філії.

У разі реорганізації «Електрон Банку» всі зобов'язання випущених акцій переходять його правонаступникам.

Г. Чинники ризику

Чинниками ризику, які можуть впливати на діяльність «Електрон Банку», є:

зменшення запасів уряду щодо роздержавлення і приватизації.

Д. Організація розміщення акцій

Розміщення акцій сьомого випуску «Електрон Банку» здійснюватиме Банк самостійно як в основному офісі, так і в філіях за адресами:

Україна, м. Львів, 290601, вул. Грабівського, 11, (Підприємство акціонерно-комерційний «Електрон Банк», тел. 72-15-48, факс: 74-12-94.

Київська філія, 252000, м. Київ, бульвар Шевченка, 32а, тел. 224-85-05.

Закарпатська філія, 296500, м. Мукачеве, вул. Шевченка, 2, тел. 4-13-74.

Львівська філія, 290003, м. Львів (аеропорт), п/с 1234, тел. 69-22-57.

Розташована філія, 290069, м. Львів, вул. Шевченка, 315, тел. 33-52-55.

Президент Банку Л. П. ЗАГОРДНЯ.

Информация о выпуске инвестиционных сертификатов АООТ Инвестиционной Компании «Агропром-инвест»

1. Сведения об Инвестиционной компании:

- 1.1. Полное наименование инвестиционной компании — Акционерное общество открытого типа Инвестиционная Компания «Агропром-инвест».
- 1.2. Организационно-правовая форма инвестиционной компании — акционерное общество открытого типа.
- 1.3. Взыскный фонд инвестиционной компании: Полное наименование — филиал АООТ ИК «Агропром-инвест» — главный фонд «АПИ-фонд». Тип фонда — закрытый.

II. Содержание инвестиционной декларации:

Закрытый взыскный инвестиционный фонд «АПИ-фонд» (далее «Фонд») является филиалом Инвестиционной Компании «Агропром-инвест» (далее «Компания»).

Фонд создан по решению общего собрания акционеров компании (протокол № 3 от 23 сентября 1994 г.).

Фонд не является юридическим лицом, имеет отдельный баланс и текущий счет, ссудит в чуждым.

Фонд является закрытым, создан на срок 3 лет с момента государственной регистрации.

Местонахождение фонда — г. Киев, ул. Институтская, 25.

Уставный капитал фонда составляет 3 000 000 000 (три миллиарда) грн. на 12 октября 1994 г.

Предметом деятельности фонда является осуществление деятельности по выпуску и размещению ИС фонда;

осуществление коммерческой деятельности с приватизационными бумагами;

осуществление инвестиций в объекты промышленной, сельскохозяйственной и социальной сферы.

Сведения о выпуске ИС.

ИС дает право его собственнику на получение дивидендов в виде дивидендов. ИС не дает права на участие в управлении фондом.

Размер выпуска ИС — 45 000 000 000 (сорок пять миллиардов) грн.

Инвестиционные сертификаты приобретаются за денежные средства или за приватизационные сертификаты и подлежат свободному обращению.

Вид инвестиционных сертификатов — «на предъявителя».

Номинал одного инвестиционного сертификата — 100 тыс. грн.

Количество выпускаемых инвестиционных сертификатов — 450 000 шт.

Место, сроки и порядок выплаты дивидендов по ИС определяется общим собранием акционеров компании.

III. Данные об эмитенте ИС

1. Сумма выпуска ИС — 45 000 000 000 (сорок пять миллиардов) грн.

2. На право продажи ИС будут продаваться по номинальной стоимости.

IV. Сведения об учредителях Инвестиционной Компании

ПЦП «Виктория», Местонахождение: г. Киев-103, ул. Княжеская, 25.

Государственные реестры: р/с 644636 в АКБ «Ажис» г. Киева, КОП 300175. Доля в уставном фонде: 40%

ООО «Росфининвест», Местонахождение: г. Киев, ул. Институтская, 25.

Государственные реестры: р/с 446732 в АКБ «Ажис» г. Киева, КОП 321983. Доля в уставном фонде: — 31,3%

V. Сведения об инвестиционном управляющем

АООТ ИК «Агропром-инвест» (г. Киев, ул. Институтская, 25).

Разрешение на осуществление деятельности по выпуску и обращению ценных бумаг № 453 от 26.10.94 г. выдано Министерством финансов Украины.

VI. Сведения о депозитарии

Акционерный коммерческий банк «Украинский коммерческий банк» АКБ «Кристалл» имеет разрешение Министерства финансов Украины на осуществление деятельности как депозитария № 8 от 25.05.94 г.

VII. Сведения об аудиторской фирме

Аудиторская фирма в форме общества с ограниченной ответственностью «Визис-эксперт».

Лицензия аудиторской палаты — АБ № 06 от 10.03.94 г.

За кордоном чекає спадок. Можливо, на тебе... УКРАЇНОРКОЛЕГІЯ (252034, м.Київ, вул.Золоті Ворота, 2-а) у справах про спадщину розшукує родичів:

Померлих у США:

1. Сема Камена, який народився в 1914 р. у США, батько якого Ісак Камен (Камерер) і мати Олена (Ліна) Шрегер (Шварц, Шраге) народилися в Галичині в 1887 році і її останнє місце проживання до від'їзду у США — с. Білий Камінь.

2. Мосеса Федера, який народився в 1920 р. в Белзі, батько якого Давид Федер, в м.тн Сара Горшторн.

3. Альфред Соломонович Петерс, який народився в 1930 р. у США, батько якого Соломон (Саул) Петерс народився в 1896 році в Галичині в м.тн Заборів, а мати Анна Галете (Халоте) народилася в 1896 році в Австро-Угорщині.

Померлих у Канаді:

5. Джон (Івана) Пашковський, який народився в 1903 році, в батькам були Френк Пашковський та Надія Дягурська.

6. Марі Флажковської, яка народилася в 1904 році, батько якої Йосип (Іозеф) Кула, в мати Павлина Лемко (Лемко).

7. Анні Фальк (Фальковської, Фалькєвич), яка народилася приблизно в 1902 р. у Львові чи області.

8. Клавді Земляковської, яка народилася в Україні в 1898 році, її дівоче прізвище Іванова, вдовин Федора Землякова, який народився в Одесі в 1901 році.

9. Петра Михаленко (Михайленко), який народився в Україні в 1921 році.

10. Петра Ковалів, який народився в Україні в 1912 році.

11. Томаса Балініс, який народився приблизно в 1909—1910 рр. на Україні.

12. Філіпп Савчука, який народився в 1893 році в Росії чи Україні.

13. Володимир Маршало.

Померлих у Франції:

14. Георгія Нідзальковського, який народився в 1927 р. біля Львова чи Львова.

15. Сестру Ольгу вдові інших родичів Ванди Козакєвич, яка народилася в Києві чи області в 1919 році.

16. Андрія Михайловича Кузьмачевського, який народився в 1910 році, в м.тн Ківерці, батько якого Михайло Кузьмачевський, а мати Юліяна Сарва-фим.

17. Всеволода Габрієля Хаймана, який народився в Лівбау (Феодосій) 11.03.1908 р., батько якого Лазар Карлович Хайман народився в 1875 р. в Одесі, а мати Надія Григорівна Григор'єва народилася в 1884 р. в Санкт-Петербурзі.

А також будь-яких родичів Якова Мейсєвична Цібіка, який народився 1 серпня 1902 року в Феодосії (номер в 1994 р. в Нью-Йорку).

Зацікавлених осіб, а також осіб, яким відоме місце проживання розшукуваних, просимо повідомити про це Українорколегію: Київ-34, вул. Золоті Ворота, 2-а.

тел.(044) 224-16-67, факс, (044) 229-28-35.

Организація реалізує обладнання для переробки молока со склада в г. Києве; сепаратори-сливкоділители ОСБ 1т/ч, ОС2Т3 5 т/ч, ОС21500, ОС2НС 10 т/ч; сепаратори для освітлення дива ВПО; сепаратори битовне «Піава»-2 (50 л/ч); маслобита битова МЗ 12/200-1; пастеризатори ППТ-10 (10 т/ч) і друге.

Возможне бартер на продукти пияння. Тел.: (044) 552-96-74, 559-94-88.

Оборудование со склада в г.Киеве российского производства:

металлорезающие станки: токарные 1К62, 1М63-Н, 1К640, МК60-56 в др.; фрезерные 6Т12, 6Т82, 6Т83 в др.; ножовки гильотиные НК3418 (лист 6,3 м; толщина, 2 м ширины);

кузнечно-прессовое оборудование и заточные станки различных моделей.

Тел.: (044) 552-98-72, 552-97-82, 552-92-83.

Куплю дорого в любом количестве желанные камни крупного рогатого скота 262002, г.Житомир, а/а 60, тел. (0412) 34-39-00

Все
инновации — это!

TEX-DIP
UKRAINE

Газосварка без карбида!

У Вас проблемы с карбидом, кислородом, ацетиленом?

Не беда, обращайтесь к нам. Мы производим промышленные электроподогрев-водные газосварочные установки

ТЕРЕ-1.5Т

Толщина сваряемого металла 0.5 ... 5 мм, Выход газовой смеси 1500 л/час, Максимальная потребляемая мощность 4.5 КВт

Обеспечиваем гарантийные и послегарантийное обслуживание

Звоните: (0572) 23-0127, 32-1903, 20-5396
Письмте: 310115 Харьков-115, а/а 3151
Прихвите: с. Харьков, ул. Котлова, 29

Только установщик фирмы "Техноло" является авторизованным специалистом по!

Національна акціонерна
страхова компанія

ОРАНТА

Національна акціонерна страхова компанія «Оранта» нагадує, що згідно з рішенням уряду України всі власники транспортних засобів повинні до 1 січня 1995 року укласти договір страхування цивільної відповідальності власників транспортних засобів. Звичайно, страхових компаній в Україні багато, але лише Національна акціонерна страхова компанія «Оранта» гарантує виконання взятих зобов'язань на рівні державних стандартів.

Шановні власники транспортних засобів!

Для цього в нас є достатні резервні фонди та висококваліфіковані спеціалісти в кожному районі та місті України, які приймуть вам на допомогу незалежно від того, де стався страховий випадок.

Будьте певні, «Оранта» вас захистить і зведе до мінімуму всі турботи.

Установи НАСК «Оранта» чекають на вас у кожному районі та місті України.

Телефони для довідок:

Київ: правління 233-45-16
міська дирекція 269-84-16
обласна дирекція 212-18-52
Вінниця 23-49-95
Дніпропетровськ 45-42-21
Донецьк 93-36-81

Житомир 34-69-35
Запоріжжя 35-82-62
Івано-Франківськ 25-33-49
Кіровоград 25-09-27
Луганськ 34-21-60
Львів 74-23-47
Миколаїв 25-22-88
Одеса 25-22-08
Полтава 74-22-77
Рівне 22-43-09
Севастополь 52-01-03
Сімферополь 27-41-77
Суми 47-21-37
Чернівець 24-33-55
Чернівці 4-28-09
Харків 43-33-06
Херсон 6-45-07
Хмельницький 6-25-79
Черкаси 43-32-21
Чернігів 2-26-37
Чернівці 7-47-04

АОЗТ «Укрсарка» реалізує

Сварочне електрообладнання: Трансформатори токи т/а 7-0-60; Силове підсилювальне прилад (ди-ола, тиристор);

Провод ПВХ (ІВ); Контактники КТ 60 х 13, КТ 70 х 23; Автоматичне включення АВ-2056М.

Тел./факс (0622) 92-10-35. Тел. 35-99-26; 35-96-23.

Сергій МЕЛЬНИЧУК,
«Голос України»

БІЧКИ У ВІЛЬНОМУ ПОЛЬОТІ

Вортовий автомобіль ЗІЛ-130, керований Олександром Юрчином, доїжджав із села Гуте Костопільського району до Здоболува. У кузові неспокійно стукотіли ретягами агований бички. За асфальтову дорогу автомобіль в'їхав у Рівне і зупинився на вулиці Романа Шухевича. Водій попросив до найближчого магазину — чи то запитався «пальника» на вечір, чи купити рівненського круглого хліба.

раптом... Так-так, автомобіль сам по собі поводитися з гори, вибираючи швидкість. Бички, звісно, нічого не зрозуміли, ім уся одна, а на вулиці гостро повилило не безнадійно.

Перший лав приїхав на «Жигулі», другий, третій і четвертий — на електроопорі і стійку світлофора. На цистерні — саме на цистерні — автомобіль від'їжджав передню колесо, і він не вилетів на перехресті, а сповз на газон за тротуаром. Вигляд мав жалюгідний — німе сиварид влучив у передню частину...

Бички аїбували лише сильним переливом і окремими ушкодженнями. І чи то від цього, чи від чогось, по помітним згорілих частин, майже не торкнувшись землі, водій, жалюгідно замуклий.

...У цій історії є промова та мораль: коли відбуваються провальні, аварійні пригоди, можна сказати не лише з водієм.

Рівне.

Григорій ГРИНЬ,
«Голос України»

ПОПИТ НА МИЛІЦІ

Виробничі об'єднання «Літан» провадять дорічкову комерційну перебудову, орієнтовану передусім на випуск товарів народного споживання. Уже вдалося запустити в серію виробництво теледиректи, касет побутових замків, електронні ваги.

У власному магазині один із популярних товарів — мильні, що їх такою виготовляють завод. На нього вже надійшли замовлення із 28 міст. Як бачимо, ні і хворий людий, так і хворий економіки мильні можуть вельми продуктивні. Тільки не ходила б вона на них роками.

Анатолій КОВЕЛЬНИК,
«Голос України»

ПТАХІВ ПОКАРАНО...

На ринку в місті Саатове з'явився у продажу обскурантський голуби — 10 тисяч карбованців за штуку. А що? Губавий час птахів оскаржували пам'ятники. Відомо, кому у нас ті пам'ятники. Досить! Оскаржували каракати. З допомогою голубових людей...

Луганська область.

Розпочалася все так. Зайшла до редакції нашої газети старенька, років під 80, жінка і сказала:

— Ви писали про дід з пригоди, про жінку, яка виграє лунки. Приходьте до мене завтра у середу між 11-ю і 12-ю годинами, ви ще й це саме почуєте і побачите.

Вісень? — уточню.

— Удесь, удець. Ви не перебивайте, бо мені так тяжко було наважитися прийти до вас. Думаю, засміють мене в редакції, не повірять. Чекаю вас по вулиці Київській, будинок...

І назвали будинок і квартиру. Найближчим середі близько 11-ї у постуків у двері (дзвінка не було). Старенька проринила двері на ланцюжку.

— Заходьте. Тахесенько. Гляньте, кімната в мене лише одна, кухонка, ванна, і в квартирі я сама. Ага, загляньте до ванної. Бачите, на верхній полиці лялька? Помадайте, вона зовсім суха. Тепер зачинимо ванну на гачок. Ніхто туди зайти не може. Заходимо до кімнати, сідаємо на дивані, і чекаємо...

...І не повірили, швидко читали, але рівно об 11-й у почує: у ванній (зачиненій!)

Володимир СШКЕВИЧ, журналіст

КУПАЄ ДІВЧИНКА ЛЯЛЬКУ...

хтось відкрив кран, і зашуміла, потекла вода.

Глянув на господиню, вона приклала палець до вуст.

Далі я почув сміх. Сміялася дівчинка, вона плюскала по волі рученятами — так мені здалося. Мабуть, набрала у ванні воду, дзвенів дитячий сміх, у ванній шось плюскотіло... Це не сон! Я глянув на стареньку, вона охопила голову руками і схилилася низько-низько, глянув на годинника — 20 хвилин на 12-у.

Мені здавалося, що старенька спить. Я підійшов до ванної і спробував відчинити двері, але вони були зачинені іскриками. Старенька підбігла до мене і знову прутунала пальцем до губ, мовчи, мовчала. Ми знову сіли на диван. Нараз сміх у ванній затих, шось лютенію стукнуло...

...Тепер можна йти, — шепнула старенька. — Ідіть самі, а то не повірите мені.

Я відчинив двері у ванну. Вайкнув світло — нікого. Але ж хтось у ній та зачинявся? Квартира на четвертому поверсі, жодних отворів, хіба що душник з малесенькими дрітками — у них і мишка не пролізе.

На підлогу хтось нахилився, у самій ванні воді вже не було. Але видно, що вона шойно витекла звідти — стіжки на воді вологі.

— Не віксь нісенітниця! — сказав скорше сам собі. — А гляньте на ляльку! — шепнула господиня.

Лялька була мокра! І штучне волоссячко, і сунення... Було видно, що ляльку купали і покладали ось сюди, на металеву підлогу.

— Ось бачите, — зіткнула старенька, — ніхто мені не вірить. — Так і таке буває посереді! — І чим би ви посягали це диво?

— Живу я тут недавно. Мала хату у центрі міста, але її знесли, бо будували новий дім. І ось дали мені що квартиру. До мене тут жила молода сім'я. Кажуть, у них утопілася в морі дівчинка. Вони вийшли до іншого міста, і ось, я так собі думаю, дух дівчинки навідується сюди, в дім, де вона народилася.

А чому саме по сарах?

— Не знаю. Думаю, саме в цей день тижня дівчинка втопілася. Знаєте, я не вірила в такі дива, і ось тоді на старість така придуринка.

— Не боятися? — ніскальки. Навіть звикає: людина до всього звикає. Буває, нема води. Тоді за дверима ванної чується зітхання, а то й плач. Мабуть, нема в чому купити ляльку. До речі, лялька ця залишилася від попередніх господарів квартири. Я хотіла винкнуту її, але янсь невідомо сідла зупинила мене.

— Ось така історія. Я не повірив би, коли б сам не був у цій квартирі. Додам, що нію зачинялися деякі науковці і священники. І з часом ми ще повернемося до цього таємничого випадку. — Терпила.

Іван КАЛІНИЧЕНКО, «Голос України»

ПІЙТЕ ВИНО НА РОБОТІ...

Незвичайну поправку до розпорядку робочого дня внісено у радгоспівщині «Гварія»: тут дозволяють пити на роботі сухе вино.

За повідомленням директора підприємства Олександра Сидоренка, робітники п'ють вино досить цинліжово. І в такий спосіб захищають себе від спідлей холери. Вино створює в організмі кисле середовище, в якому гине холерний вібрион. Для цього профілактичного заходу швидко готують розчин вина, до якого додають 10—15 відсотків вина. Високого його здібального ті, хто працює на виноградних плантаціях, у виробничих нехоч. За словами директора, він реалізував рекомендації свого учителя з Одеського інституту харчової промисловості професора Преображенського. Очевидно, щоб наслідком приклад «Гварії», виробити про здоров'я, треба купувати продукцію цього заводу...

Херсонська область.

Фотожарт

Браток, підійди до центру!.

Чернівці.

Фото Валерія ІГОТІНА.

КРОСВОРД

1. Міністр у уряді Української Народної Республіки.
2. Шляхетська з Білоперіащини, мати Івана Мазепи.
3. Ком'ютерна «мова».
4. Український композитор, утворення російських патронатом, як асесорів при уряді, помер у візантії.
5. Богородиця, заступниця України. 6. Союз в Албанії.
7. Греції, Югославії, що має підземний антін в іше оаеро.
8. Вісвітний асодж у скандинавіа.
9. Козацький чин. 10. Веселитиномий поет, чи серце поховано в Греції.
11. Нешлюбо дружина князя Святослава, мати Володимира Великого. 12. Птах з голосом «фавіт».
13. Борець, батько Лембова. 14. Платний український художник, замовляювач у композитора. 15. Французький картограф, автор «Опису України» (1650 р.). 16. Етнограф, чоловік Леєт України. 17. Головиний герой поеми Івана Кочерги.

Відповіді до кросворда, надрукованого 12 листопада

1. Вишня. 2. Дитло. 3. Ослик. 4. Яряк. 5. Карпо. 6. Карпа. 7. Арсен. 8. Овсюн. 9. Варяг. 10. Нир. 11. Кор. 12. Гарем. 13. Мухло. 14. Бахус. 15. Судак. 16. Орден. 17. Народ. 18. Кіроа.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252047, Київ-47.
252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
З'являється щотижня
з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДИНО.

Редактор: О. БІЛИЙ (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (пер. заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО, А. СОЛОНСКИЙ, В. СУДІЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції:

252047, Київ-47.

вул. Нестерова, 4.

• ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;

телефакс — 224-72-34; для відправки — 441-89-34.

• Рубрику не повертаємо.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання —
КП № 1 від 18.09.1990 р.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель.
- Редакція не замикає підписи авторів публікацій.
- За точність викладення фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень.

(крім понеділка і понеділка)

українською і російською мовами.

Випуск 44992.

Зам. 38117.

Комп'ютер друк

«Голос України»

252047, Київ-47,

проспект Перемоги, 58.

123 45 6 7 8 9

Зам. 38117.

Газету надруковано і зберігається в комп'ютерному центрі «Голосу України».